

Ocylvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. XXXVI. Obiectio 2. ab euerso rerum visarum situ desumpta
aduersarios similiter ferit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

Et sic semper infallibilis est sectio, in casu quoconque, sententia quacunque.

Neque nos moriamur siue in sectione fiat visio, siue ante, siue post; satis est sectionem radiorum visualium euicisse, & ex hac aut absurdum omnino euitare, aut illud in omnem sententiam necessitate naturę inuehere. Quod ergo aduersarij mihi obijciūt, à seipsis prius amoliantur oportet. quo facto, facile me ab ipsis expediam.

OBJECTIO II.

CAPUT XXXVI.

2. **S**equitur, res visas in oppositis oculi partibus, adeoque inuersas visum iri. Ita Rogerius Bacco, ita sibi ipsi Keplerus & alij. Resp. i. hanc obiectionem etiam ab ipsisdem qui faciunt, esse soluendam. Ut patet per experientias & rationes allatas, tam in cap. antecedente, quam alijs prioribus, semper enim res visae in contrarias oculi partes suos radios deriuant. Aut ergo omnes istas experientias negabunt aduersarij, quod non possunt: aut, quam stantibus experientijs responsionem nobis dabunt, hanc sibi ipsi auferent.

Respondetur 2. Rem illic videri esse, quo radius formaliter visorius eandem portendit, qui cum in visione libera ordinariē redeat in partem rei visae, sit ut res non euerso sed vero situ & loco videatur. Imò tam necessarium est, radios in oppositam tunicae Retinæ partem decussatione prævia, deuenire; ut si hoc nō fiat, rem omnino transponant, ut patet in aliquot allatis experientijs, præsertim cap. 3. l. i. p. 2. & nonnullis alijs.

Declaro hoc exemplo physico. Quando species per vnum vitrum à charta excipitur, euidens est, à radijs decussatis in chartā prolabi speciem euersam, eamque in eandem quodammodo immagi, transparentem &c. quādo igitur charta viueret, & portionem radij imbibiti sentiret, euidens est, quod inferiorem speciei partem in locum obiecti superiorem deportaret, ex radij vi-

Ee 3. forij

sorijs tendentia: contra, quando per duo conuexas species in chartam eriguntur, si ipsa sentiret, obiectum non erectum, sed eversum iudicaret, propterea, quod singuli radij in loca obiecti plane contraria ferrentur. Quod igitur facheret charta sentiens, hoc idem agit tunica Retina animata: neque taluo radiorum species deferentium iure, aliter fieri ullo modo potest: neque aliter sentiri, neque aliter doceri.

OBJECTIO III.

CAPUT XXXVII.

3. PERIT secundum hanc nostram sententiam, Angulus visorius, visio enim non in angulo sed in basi anguli sit, & angulus aut nullus est omnino aut si quis est, instabilis & sæpe extra oculum est:

R esp. n. Respondetur I. Hoc argumentum nimium probare: vult enim omnem visionem fieri in Angulo, qui efformetur in oculo à aliis formaliter visorijs. Hoc autem nimium est, quia hac ratione neque in Aranea, neque in humore Crystallino, neque alibi posset fieri visio: in omni enim sententia datur accurata, perfecta & distincta visio, eaque frequens absque ullo tali angulo; Vnde argumentum nimium, ideoq; nihil probat. Quod autem in omni sententia dēntur crebræ visiones absque angulis ullis, probatur primò ex Opticis. Nam vitellio, Alhazen, & Rogerius Bacco, & omnes omnino antiqui angulum formaliter visorium non agnoscent, sed conum opticum aiunt esse curratum, neque vnquam in verticem coire. Et Ioannes Bapt. Villalpand. in Ezech. Tom. 2. part. 2. c. 7. p. 56. 57. & 58. ex instituto fusissimè probat auctoritate Aristotelis, & rei veritate, visionem nullam in angulo aliquo effici, id quod etiam c. 8. sæpe repetit. & ij ipsi qui eandem Araneæ tribuunt, concedunt radios ad centrum Crystallini progredi quidē, sed tamen in ipsis visionem non effici, sed ante in Aranea fuisse effectam: quod utique absque interuentu ullius anguli visorij accidit.

Demon-